

Ostatnie walki Turków.

Sprawy wojny bałkańskiej powoli zaczynają przybierać charakter walki dyplomatycznej. Mocarstwa ujęły w swe ręce pośrednictwo pokojowe i wyczerpują wszelkie siły, aby doprowadzić do zgody. Walka bowiem kosztuje nie tylko siły i tysiące ludności stron walczących, ale także wyczerpuje ekonomicznie całą Europę.

Turcy bohaterstwo kończą kampanię wojenną. O ile w pierwszej części wojny byli łatwo pobijani przez Związek bałkański, o tyle w drugiej jej części stawiali bohaterstwo opór w Adrianopolu, pod Czataldżą i w Skutari. Wielką w tym zasługą dzielnych wodzów tureckich, którym obronę tych pozycji powierzono.

Oblężenie Adrianopola trwało przeszło pięć miesięcy. Bohaterski starzec, Szukri basza, zamienił miasto w prawie niezdobytą twierdzę i energicznie odparł wszelkie ataki wojsk bułgarsko-serbskich, które żelaznym pierścieniem opasały twierdzę dookoła. Wreszcie wygłodzona załoga nie mogła utrzymać się dłużej. Bułgarzy w poniedziałek wielkanocny rozpoczęli wściekły szturm. Nad miastem i fortami rozpetła się formalna burza ognia i żelaza. O świcie we środę piechota bułgarska ruszyła z szaloną odwagą do ostatecznego szturm i bagnietami zdobyła forty. Około godz. 9-ej rano miasto było już w rękach oblegających. Turcy z rozpaczliwą zaciętością

koszykarstwa ozdobnego, urządzona w dniach 5, 6 i 7-go kwietnia w gmachu niedawno założonej szkoły przemysłowej żeńskiej w Krakowie.

Wystawa była uwieńczeniem kursu koszykarstwa

trzcinką łupaną, lakierowaną, przyozdobione bortami i wstążkami, kosze na papiery i na roboty, przesłiczne pudełka w kształcie automobilów, różne kombinacje kształtów i kompozycje barw, a wszystko

Ostatnie walki Turków: Krążownik turecki „Hamidje“.

ozdobnego, który został otwarty z inicjatywy dyr. szkoły p. Mayerberg i trwał od 11-go stycznia do końca marca. Kurs ten, na którym uczyła z prawdziwym zapałem i poświęceniem nauczycielka szkół wydziałowych, p. Władysława Wątorska, dał wspa-

nadzwyczaj gustowne i miłe sprawiające dla oka wrażenie.

Wystawę zwiedziło kilka szkół żeńskich i bardzo

Ostatnie walki Turków: Zwłoki poległych obrońców Adrianopola.

bronili się w ulicach i wysadzili w powietrze szereg magazynów i budowli wojskowych.

Najdłużej bronili się forty zachodnie, gdzie dowodził sam Szukri basza. Wreszcie i tu nawała wojsk bułgarsko-serbskich załaza pułki tureckie. Bohaterski obrońca i wódz dostał się do niewoli.

Straty po obu stronach były olbrzymie. Tysiące legło pod fortami, tysiące zginęło wewnątrz miasta. Adrianopol został zaraz obsadzony przez wojska bułgarskie i otrzymał bułgarską administrację.

Wśród mniejszych wodzów, którzy dzielnie bronią honoru Turcy, na pierwszy plan wybiła się dowódca krążownika tureckiego „Hamidje“, Rauf bej. Okręt ten krążył, jak duch, zjawiając się nagle pod różnymi portami greckimi i albańskimi i napadając na statki transportowe. Nieodsięgnięty, krąży po morzu Śródziemnym, ukazując się to tu, to tam, a wszędzie za sobą pozostawia zniszczenie. Pod San Giovanni di Medua zatopił kilka transportowców, wiozących posiłki serbskie, na pełnym morzu rozbił torpedowiec grecki, słowem stał się postrachem dla okrętów państw walczących.

Ilustracje nasze przedstawiają sceny ze zdobycia Adrianopola oraz portret komendanta „Hamidje“.

Wystawa koszykarska w Krakowie.

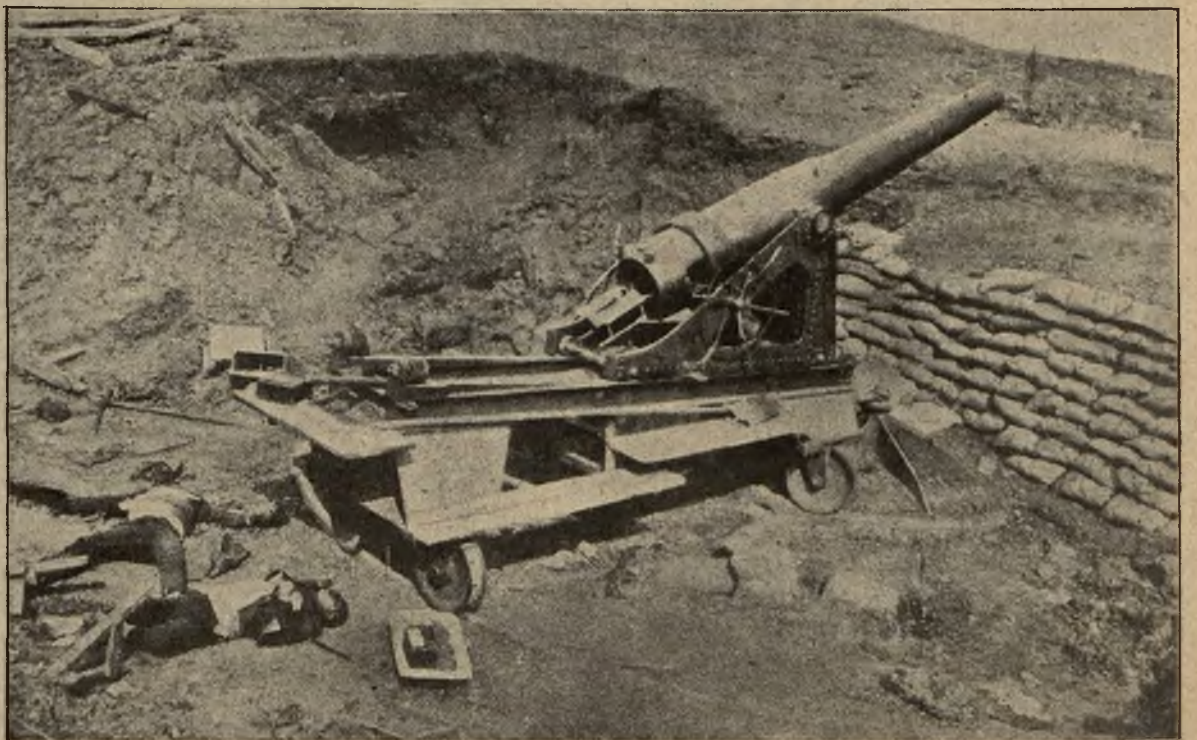
Gdy sufrażystki angielskie w imię idei „równouprawnienia“ kobiet dopuszczają się zakowkich wybryków i zwykłych zbrodni, nasze niewiasty cichą, a niezmordowaną pracą dają niezłomny dowód, iż kobieta może z mężczyzną współzawodniczyć na wszelkich polach działalności. Co jakiś czas urządzona wystawa świadczy chlubnie o pracy i zamiarach naszych kobiet, jak n. p. ostatnia wystawa wyrobów

niałe rezultaty. Godną podziwu była pilność, smak i poczucie piękna uczenie, których praca wydała plon obfity i niezwykle interesujący.

W pięknie przystrojonej sali były rozmieszczone koszyczki otwarte, koszyczki na owoce, talerzyki, koszyczki na noże i widelce, pudełka, koszyczki na wazoniki, ozdobne kasetki, bombonierki najrozmaitszego kształtu, wyplatane szynkami, rafią, flotą,

Uczczenie sędziwego muzyka: Adolf Sonenfeld, kompozytor „Podróży po Warszawie“.

dużo osób, a wszyscy z wielkimi pochwałami wyrażali się o wystawionych przedmiotach. P. Wątorska za swą pracę była też przedmiotem serdecznych owacji tak ze strony rodziców uczenie, jakoteż i samych uczenie.

Ostatnie walki Turków: W zdobytym forte adrianopolskim.